

Publicerad 2011-12-13 00:06 av Boa Berg

Utan en motsats hur ska ni veta skillnaden?

Hatar denna värld ibland (oftast faktiskt).

Varför får jag drömmar?

Drömmar om ett kanske, något som kunde bli, något som inte blev pga mig själv.

Varför återkommer drömmen för att strö salt i såren så snart jag vaknat upp igen.

Hur länge och hur ofta ska mitt undermedvetna fortsätta plåga mig.

Jag vill bara fortsätta drömma för i drömmen är jag lycklig av att bara få se HENNE igen.

Jag vaknade ur drömmen nyss, lyckligare än på många år. Men snart kom verkligheten som ett yxhugg i sidan och förintade minsta uns av glädje.

Varför kan jag inte gå vidare? Varje gång jag inbillar mig att jag gjort det kommer drömmarna tillbaka. Men inte så starkt som denna gång. Drömmen var så verklig och så lyckobringande att realitetschocken därefter slog ut min känslokontroll helt och hållet. Och vad värre är, jag minns hela drömmen vilket framkallar en ångest jag inte känt på över 6 år. Så nu med ett minne av drömmen, alltså äkta lycka (för så var det ju i drömmen, och jag minns känslan av den) och förtvivlan, motarbetar känslorna varandra. Varenda atom i mitt medvetna såväl som det undermedvetna vill ju njuta euforin drömmen gav upphov till men verkligheten sätter stopp.

Nu har känslorna börjat klinga av lite men aldrig har någon av mina drömmar påverkat mig så starkt att det känts så lätt att bara släppa verkligheten och nöja mig med drömmen. För drömmen var så stark att den enkelt skulle kunna ersätta verkligheten. Så stark är min vilja att uppnå denna dröm så att om jag inte får HENNE i verkligheten så kan jag i alla fall vara med HENNE i mina drömmar. Men drömmar går över. Det gör inte verkligheten. Så hur ska jag lura verkligheten?

Och den naiva människa som kommer och säger att det bara är att gå vidare, att det finns massor av kvinnor därute. De har aldrig upplevt äkta kärlek.

Äkta kärlek är få förunnat och jag har ofta önskat att jag aldrig fått uppleva det.

Men då skulle jag ju aldrig ha träffat henne,

fått vara med henne,

andats in hennes utandning när vi vänt oss mot varandra,

aldrig fått blicka in i hennes ögon och se min egen kärlek reflekterats i dem,

aldrig smakat hennes kyssar,

aldrig känt hennes hjärtslag mot min bröstorg i en hård omfamning,

aldrig upplevt detta psykiska och fysiska kärlek.

Det är först när du upplevt genuin kärlek och dess lyckorus och sedan bestulits på dem som du kommer förstå skillnaden.

Utan en motsats hur ska vi veta skillnaden?

I slutändan finns bara en sak kvar att göra. Fortsätta drömma, för det är numera bara i drömmarna min lycka finns. Det är bara där HON vill ha mig.

God natt och sov gott.....tills jag vaknar nästa djävla gång.

© Boa Berg

2011-12-12

23:54

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Boa Berg med Poeter.se id #585 innehar upphovsrätten